

Sinestèsia i futurisme a Cap Roig

Pet Shop Boys porta a Calella l'espectacular posada en escena de l'"Electric Tour"

Neil Tennant va exhibir la seva capacitat per al show total.

El duo format per Neil Tennant i Chris Lowe va actuar ahir per primera vegada al Festival dels Jardins de Cap Roig. El jardí botànic de Calella de Palafrugell va ser l'escenari de la presentació del seu dotzè disc d'estudi, "Electric", en el marc d'una gira que supera el centenar de concerts arreu del món en un any.

Amb una producció escènica pensada per fer gaudir els cinc sentits, Pet Shop Boys va fer ballar Cap Roig amb els seus himnes electrònics de sempre.

ALBA CARMONA CALELLA DE PALAFRUGELL

Els que hi entenen defineixen la sinestèsia com un fenomen poc corrent que provoca que, uns quants escollits, assimilïn de manera conjunta els estímuls que rep el cervell. Aquesta hipersensibilitat que genera interferències entre els sentits provoca un efecte dòmino, fent que un n'activi d'altres: els sons es veuen, els colors

es perceben amb l'olfacte i el tacte dels dits desperta també les papil·les gustatives. Per un sinestèsic, el groc és literalment cridaner, les ones sonores són més que música i fressa i quan passa les mans per una superfície suau nota com la dolçor li omple la boca. Pet Shop Boys, que són del parer que la música, com la bona cuina, també t'ha d'entrar per la vista, proposen en cada concert un espectacle per a degustar els seus històrics himnes ballables amb l'oïda, però també amb la resta dels sentits.

Per a la gira de presentació del seu dotzè disc d'estudi, Electric, que els portarà a sumar més d'un centenar de concerts arreu del món en menys d'un any, s'han posat a les mans de les directores escèniques Lyne Page i Es Develin, aquesta darrera responsable de la cerimònia de clausura dels Jocs Olímpics de Londres 2012.

Amb la promesa d'oferir, per sobre de tot, un show total i no només un simple concert de música electrònica, el duo format per Neil Tennant i Chris Lowe van fer parada a Calella després de passar també per Marbella i Gijón. Axis, One more chance i Face like that van servir per obrir amb puntualitat el primer concert del grup al festival de Cap Roig, on una lona cobria l'escenari abans del recital per evitar desvetllar cap de les sorpreses que la banda tenia preparades. Una esquadra de llum es va anar desplegant en una forma cònica taronja sobre la tela fins que un forat negre se la va empassar i la va transformar en un túnel, despertant les mans dels espectadors. Amb les ombres del duet intuint-se darrere la lona inundada de geometria i tons verds i morats, una veu metal·lica va presentar-se en català "Benvinguts Cap Roig, som els Pet Shop Boys, benvinguts a l'Electric Tour". Amb el públic engorilat per veure alguna cosa més que les torbadores projeccions que acompanyen el grup, la tela va caure, deixant-los per fi al descobert, per entusiasme dels presents. Disfressats amb unes carcasses d'espatlles punxegudes, negres i brillants, Tennant i Lowe van continuar amb Opportunities. Al crit de "Cap Roig!", el públic va respondre amb xiulets i els primers assistents drets abans que es posessin amb Fugitive, que va omplir de fum l'escenari.

Dos ballarins disfressats de minotaure van dançar al ritme d'un sample de La consagració de la primavera d'Stravinsky, mentre els Pet Shop Boys s'absentaven de l'escenari per sumar a la seva estrafolària vestimenta un casc de brau galàctic i fer I wouldn't normally. Les primeres notes de Suburbia van fer de resort perquè la majoria dels assistents es posessin drets i fessin la primera gran ovació de la nit.

I'm not scared va tenir com a acompanyament visual una teranyina de làsers verds i violats apuntant cap al pati de butaques, que, després per a Fluorecent es tornarien de tons blavosos.

West End Girls va tornar a fer aixecar Cap Roig, que els va seguir en les tornades, mentre sortien a escena els minotaures, ara amb banyes i americanes de color butà. Les figures mitològiques també els van acotxar visualment a Somewhere, en què Pet Shop Boys es va retirar de nou.

Irònicament, van tornar amb Leaving, aquest cop transformats en una mena d'astronautes que feien rebotar la llum dels focus sobre els seus cascs siderals, recoberts amb un mosaic de cristall com les boles de discoteca.

Per Thursday van recuperar els ballarins, engabiats en dos cubicles, i a Love Etc van ser ells mateixos els empresonats entre els llençols d'un llit vertical.

I get excited, Rent i l'aplaudidíssima It's a sin van ser el preludi del final, reservat per a dos clàssics de l'electrònica, Domino Dancing i Always on my mind, que ja és tant d'Elvis com de Pet Shop Boys. Cap Roig els va saltar i cantar a ple pulmó, decidit a guanyar-se uns bons bisos.

Van ser Go West i Vocal, que van tancar una nit en què l'Electric Tour va ser una simple excusa, un macguffin per a posar sobre l'escenari palafrugellenc un espectacle futurista a mig camí entre la realitat i la interfície virtual, plagat de llums, disfresses i fil·ligranes visuals. Pet Shop Boys no volia enamorar al públic acaronent-li les orelles, no és el seu estil. El que volia i ho va aconseguir, era convertir durant noranta minuts l'auditori de Cap Roig en un laboratori on experimentar els superpoders de la sinestèsia gràcies a una gran festa electrònica.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/04/sinestesia-futurisme-cap-roig/681628.html?utm_source=rss